

[K. Axel Nielsen.]

reglen i § 40, stk. 1, sidste punktum, om, at en ledig plads i prioritetsrækken ved tvangsauktion tilfalder de øvrige i ejendommen berettigede, også skal gælde, når et konkursbo eller gældsfragælsesbo på anden måde end ved tvangsauktion sælger en fast ejendom. Jeg anser dette ændringsforslag for en naturlig og selvfølgelig tilføjelse til lovforslaget. Der står ikke i lovforslaget, at den ledige plads skal tilfalde de øvrige i ejendommen berettigede i den orden, hvori de har prioritet i ejendommen, men der kan naturligvis ikke være tale om andet.

Jeg fremsatte ved første behandling af lovforslagene en bemærkning om, at virkningerne af den nye formulering af tinglysningslovens § 40 er vanskelige at overskue, og påpegede, at den nye bestemmelse i visse henseender kunne virke uheldigt.

Imidlertid er der — som alle, der i praksis har arbejdet med den nugældende bestemmelse, ved — stor utilfredshed med den gældende lov, der er meget besværlig at administrere. Det er således oplyst for mig, at adskillige dommerkontorer i mange år har undladt at notere ejerpart, hvor det ikke udtrykkeligt er begæret. Selv om den nye regel måske ikke på den ideelle måde løser problemet i forbindelse med oprykning efter ejerpart, betegner den dog et fremskridt i forhold til gældende ret. Det er jo et meget vanskeligt spørgsmål, der her er tale om, så vanskeligt, at den helt ideelle løsning måske ikke findes.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale de 3 lovforslag, idet jeg på ny henviser til betænkningen.

Gideon: De foreliggende 3 lovforslag indbefattet det stillede ændringsforslag kan jeg på mit partis vegne anbefale til vedtagelse.

Når jeg beder om ordet ved denne anden behandling af lovforslagene, skyldes det, at jeg har ønsket at tage et lille forbehold med hensyn til lovforslaget om ændringer i lov om tinglysning. De foreslåede ændringer i justitsministeren bemyndiges til at oprette et centralregister for løsrepantebreve. Jeg gjorde ved lovforslagets første behandling nogle bemærkninger om dette centralregister og udkastede den tanke, at man lod den

bemyndigelse, som foreslås givet den højtærede justitsminister til at indføre et sådant centralregister, udgå. Jeg forstod dengang, at den højtærede justitsminister heller ikke var så forfærdelig varm tilhænger af det. Ministeren gav udtryk for, at det ikke var noget kardinalpunkt for ham, og skulle det vise sig nødvendigt at indføre det, kunne det altid indføres senere. Under udvalgsbehandlingen har vi også undersøgt spørgsmålet om virkningerne af et sådant centralregister, og vi har af den højtærede justitsminister fået en redegørelse, som går ud på, at den arbejdslettelse, der vil blive tale om for tinglysningskontorerne, kun er meget minimal, så minimal, at der ikke engang på de største kontorer vil kunne spares nogen arbejdskraft, og at der på den anden side er udgifter derved, således at indførelse af centralregistret vil betyde en ren nettoudgift. Det føjedes til, at et centralregister derudover ville medføre en række praktiske vanskeligheder. Der var derfor enighed om, at der ikke var nogen baggrund for oprettelse af et sådant register, og jeg troede, det var en lapsus, at der ikke direkte er stillet forslag om, at denne bemyndigelse udgår.

Formanden: Der må være mere ro i salen under forhandlingen.

Gideon: Jeg er naturligvis klar over, at der kun er tale om en bemyndigelse til den højtærede justitsminister. Jeg er også klar over, at den højtærede justitsminister ikke selv tænker sig at gennemføre et sådant centralregister. For så vidt kunne man sige, at det ikke er nødvendigt at lade bemyndigelsen udgå af lovforslaget, men jeg er nu engang ikke tilhænger af sådanne bemyndigelser, navnlig ikke overflødige bemyndigelser. Jeg skal derfor tillade mig at henvende mig til den højtærede formand, at lovforslaget bliver henvist til udvalget til nærmere overvejelse af dette punkt mellem anden og tredje behandling.

I øvrigt har jeg kun et par yderligere bemærkninger til lovforslaget om tinglysning. Der foreslås gennemført den meget praktiske foranstaltning, at pantebreve til statskassen og de af staten etablerede låneinstitutioner samt til kredit- og hypotekforeninger kan aflyses mod en simpel kvittering. Denne